

PROGRAM STUDIÓW

Kierunek studiów: **filologia polska,**
studia drugiego stopnia

Obowiązuje od roku akademickiego: **2020/2021**

Część I. Informacje ogólne

Część II. Efekty uczenia się

Część III. Opis procesu prowadzącego do uzyskania efektów uczenia się

- A.** Harmonogram realizacji programu studiów
- B.** Treści programowe zajęć i grup zajęć wraz z przypisanymi efektami uczenia się oraz sposobami ich weryfikacji
- C.** Matryca efektów uczenia się
- D.** Warunki ukończenia studiów oraz uzyskiwany tytuł zawodowy

PROGRAM STUDIÓW

Kierunek studiów: **filologia polska,**

studia drugiego stopnia

Obowiązuje od roku akademickiego: **2020/2021**

Część I. Informacje ogólne

1. Nazwa jednostki prowadzącej kształcenie: **Wydział Filologiczny**
2. Poziom kształcenia: **studia drugiego stopnia**
3. Profil kształcenia: **ogólnoakademicki**
4. Liczba semestrów: **4**
5. Łączna liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: **120**
6. Łączna liczba godzin zajęć konieczna do ukończenia studiów: **870**
7. Zaopiniowano na radzie wydziału w dniu: **4 marca 2020 r.**
8. Wskazanie dyscypliny wiodącej, w której będzie uzyskiwana ponad połowa efektów uczenia się oraz procentowy udział poszczególnych dyscyplin, w ramach których będą uzyskiwane efekty uczenia się określone w programie studiów:

Nazwa dyscypliny wiodącej	Procentowy udział dyscypliny wiodącej
literaturoznawstwo	56%
językoznawstwo	44%

PROGRAM STUDIÓW

Kierunek studiów: **filologia polska,**

studia drugiego stopnia

Obowiązuje od roku akademickiego: 2020/2021

Część II. Efekty uczenia się

Symbol opisu charakterystyk drugiego stopnia PRK	Symbol efektu kierunkowego	OPIS KIERUNKOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ
WIEDZA, absolwent zna i rozumie:		
P7S_WG	KA7_WG1	Ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej literaturoznawstwa, zna kryteria kategoryzacji i chronologicznych podziałów przyjętych w dziedzinie nauk humanistycznych.
	KA7_WG2	Zna i rozumie zaawansowane metody analizy, interpretacji i wartościowania komunikatów właściwych dla tradycji badawczej w zakresie literaturoznawstwa i językoznawstwa.
P7S_WK	KA7_WK1	Posiada wiedzę o faktycznych i potencjalnych relacjach między różnymi dyscyplinami naukowymi w ramach dziedziny nauk humanistycznych.
	KA7_WK2	Zna pojęcia z zakresu ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego oraz dostrzega konieczność zarządzania zasobami własności intelektualnej.
P7S_WGK	KA7_WGK1	Definiuje pojęcia z zakresu analizy antropologicznej, teoretycznoliterackiej, historycznoliterackiej, na poziomie rozszerzonym, z uwzględnieniem kontekstów.
	KA7_WGK2	Posiada wiedzę o historycznych, funkcjonalnych, kompozycyjnych, stylistycznych aspektach dyskursu w komunikatach użytkowych, naukowych oraz artystycznych.
UMIEJĘTNOŚCI, absolwent potrafi:		
P7S_UWKOU	KA7_UWKOU1	Formułuje krytyczne sądy na podstawie samodzielnie zebranych i zanalizowanych źródeł informacji, oraz potrafi ukierunkować innych w tym zakresie. Formułuje i testuje hipotezy związane z mniej i

		bardziej złożonymi problemami badawczymi.
	KA7_UWKOU2	Analizuje i kontekstowo interpretuje tekst (artystyczny i użytkowy) z uwzględnieniem aspektów: kulturowego, pragmatycznego, poznawczego, aksjologicznego, kompozycyjnego i stylistycznego, biorąc pod uwagę nowe osiągnięcia w zakresie literaturoznawstwa i językoznawstwa.
	KA7_UWKOU3	Potrafi sformułować syntetyczną wypowiedź pisemną i ustną z wykorzystaniem własnych poglądów, poglądów innych autorów z użyciem argumentacji i specjalistycznej terminologii.
	KA7_UWKOU4	Potrafi kierować zespołem badawczym, przygotować się do dyskusji, prowadzić debatę, sporządzić listę kwestii spornych w tradycji naukowej oraz dyskutować z użyciem specjalistycznej terminologii. Wykazuje się przy tym umiejętnością prezentacji informacji z użyciem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych.
P7S_UWOU	KA7_UWOU1	Potrafi wykorzystać istotne źródła w twórczej pracy analityczno-interpretacyjnej.
P7S_UWKO	KA7_UWKO1	Posiada umiejętność porozumiewania się z niespecjalistami i przedstawicielami nauk pokrewnych z wykorzystaniem metod interdyscyplinarnych, także z wykorzystaniem języka obcego.
P7S_UWKU	KA7_UWKU1	Ma umiejętności językowe w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych właściwych dla filologii polskiej, zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE, absolwent jest gotów do:		
P7S_KKO	KA7_KKO1	Wykazuje się zrozumieniem potrzeby uczenia się przez całe życie.
	KA7_KKO2	Określa priorytety służące realizacji zadania i planuje własny rozwój wykazując się przedsiębiorczością.
	KA7_KKO3	Uczestniczy w życiu kulturalnym, interesuje się aktualnymi wydarzeniami kulturalnymi, dostrzega powiązania rzeczywistości społeczno-politycznej z literaturą i językiem.
P7S_KO	KA7_KO1	Aktywnie uczestniczy w działaniach na rzecz zachowania tradycji literackiej regionu, kraju i Europy.
P7S_KOR	KA7_KOR1	Jest przygotowany do pracy w grupie, świadomy odpowiedzialności za zadania podjęte w pracy zespołowej.
	KA7_KOR2	Dostrzega konieczność postępowania zgodnie z zasadami etyki badawczej i edytorskiej.

PROGRAM STUDIÓW

Kierunek studiów: **filologia polska,**
studia drugiego stopnia

Obowiązuje od roku akademickiego: **2020/2021**

Część III. Opis procesu prowadzącego do uzyskania efektów uczenia się

A. Harmonogram realizacji programu studiów

Wersja elektroniczna w załączniku:
harmonogram studiów II stopnia.xls

PROGRAM STUDIÓW

Kierunek studiów: **filologia polska,**

studia drugiego stopnia

Obowiązuje od roku akademickiego: **2020/2021**

Część III. Opis procesu prowadzącego do uzyskania efektów uczenia się

B. Treści programowe zajęć i grup zajęć wraz z przypisanymi efektami uczenia się oraz sposobami ich weryfikacji

Grupa zajęć	<i>Symbol efektu uczenia się</i>	<i>Metody uczenia: oraz sposoby weryfikacji</i>
GRUPA ZAJĘĆ Teoria kultury	KA7_WK1 KA7_WGK1 KA7_UWKOU2	Metody uczenia: heureka, dyskusja. Sposoby weryfikacji: zaliczenie ustne, aktywność na zajęciach
Treści programowe	Tematyka zajęć: - antropologia kulturowa jako dziedzina naukowa: zakres, definicje, zadania i założenia; - pojęcie kultury jako podstawowego dla badań antropologicznych; - charakterystyka historycznego rozwoju antropologii; - twórcy największych szkół antropologicznych; - narzędzia służące badaniu kultury/kultur - pojęcia służące analizie współczesności: globalizacja, glokalizacja, kultura popularna, inność, opresywność, wykluczenie.	

GRUPA ZAJĘĆ_2 Literatura średniowiecza, renesansu i baroku	KA7_WG2 KA7_WGK1 KA7_WGK2 KA7_UWKOU2	Metody uczenia: heureka, dyskusja, wykład, prezentacja. Sposoby weryfikacji: egzamin, zaliczenie ustne aktywność na zajęciach
Treści programowe	Literatura średniowiecza – proza religijna (hagiografia, kazania, apokryfy, modlitewniki, itp.). Literatura średniowiecza – proza świecka (historiografia, literatura eschatologiczna, dramat, romans itp.). Literatura renesansu – literatura parenetyczna (zwierciadło, wizerunek), hagiografia, historiografia . Literatura renesansu – romans, facecja, literatura plebejska, formy dramatyczne i inne. Literatura baroku – kaznodziejstwo, hagiografia, autobiografia mistyczna. Literatura baroku – formy narracyjne (romans), dramat, pamiętnikarstwo i inne.	

GRUPA ZAJĘĆ_3 Literatura oświecenia i romantyzmu	KA7_WG2 KA7_WGK1 KA7_WGK2 KA7_UWKOU2	Metody uczenia: heureka, dyskusja, wykład, prezentacja. Sposoby weryfikacji: egzamin, zaliczenie ustne aktywność na zajęciach
Treści programowe	Tropem Mickiewicza: stulecie „odrodzenia literatur Północy”: 1764 – 1864; Mickiewiczowska historia literatury polskiej w obrębie piśmiennictwa słowiańskiego i wobec kultury Zachodu: tematy, cezury, mapa, „dążność”, „ton”. Współczesne podziały chronologiczne, cezury oświecenia i romantyzmu, geografia literacka Europy i Polski, relacja: centrum – prowincja. Pomiędzy epokami: literatura lat 1795- 1822 jako zapis doświadczenia historycznego i przemian estetycznych. Dyskurs historii a dyskurs pamięci, literatura i traumy - w oświeceniu i romantyzmie Swojskość i europejskość, sarmatyzm w oświeceniu i neosarmatyzm romantyczny; Białystok „ostatniego hetmana”. Od libertynizmu do liberalizmu: przemiany wolności w oświeceniu i romantyzmie w dyskursach: literackim i politycznym. Romans literatury z nauką w latach 1764 – 1864.8. Utopie przyszłości i przeszłości: Słowiańszczyzna oświeconych i romantyków.	

GRUPA ZAJĘĆ_4 Literatura pozytywizmu i Młodej Polski	KA7_WG2 KA7_WGK1 KA7_WGK2 KA7_UWKOU2	Metody uczenia: heureka, dyskusja, wykład, prezentacja. Sposoby weryfikacji: egzamin, zaliczenie ustne aktywność na zajęciach
Treści programowe	Poezja przełomu XIX i XX wieku. 1. Dekadentyzm i poezja dekadencja (K. Tetmajer) 2. Nihilistyczne epizody (S. Korab-Brzozowski, M. Kulikowska). 3. Transformacje liryki miłosnej (K. Tetmajer, K. Zawistowska, M. Komornicka, A. Zahorska, K. Iłakowiczówna) 4. Poezja symboliczna i ekspresjonistyczna (B. Ostrowska, B. Leśmian, T. Miciński) 5. Motywy baśniowe w liryce Młodej Polski (B. Ostrowska, B. Leśmian, T. Miciński) 6. Witalizm i poezja. Motywy tańca (T. Miciński, B. Ostrowska, A. Zahorska i inni). Motywy heroiczne (L. Staff, S. Wyspiański) 7. Francuskanizm w poezji i sztuce (S. Wyspiański, T. Miciński, B. Ostrowska, A. Zahorska) 8. Biografia i poezja. Poezja i sztuka (elementy tej problematyki występują także we wszystkich poprzednich wykładach)	
GRUPA ZAJĘĆ_5 Literatura polska XX i XXI w.	KA7_WG2 KA7_WGK1 KA7_WGK2 KA7_UWKOU2	Metody uczenia: heureka, dyskusja, wykład, prezentacja. Sposoby weryfikacji: egzamin analityczno-interpretacyjna praca pisemna
Treści programowe	Wprowadzeniem do wykładu jest przegląd historycznoliterackiego stanu badań. Jego treść to korzystające z wiedzy studentów o literaturze polskiej Dwudziestolecia międzywojennego oraz o przełomach historycznoliterackich (1944-1948, 1956, 1975, 1989) omówienie najważniejszych tendencji w polskiej prozie, poezji i dramaturgii po 1989 roku; omówienie nastawione na relację literatura — rzeczywistość, spełnianą pod postacią ponadrodzajowej epepi nie tylko w prozie (Myśliwski), w dramacie (Mrozek) i poezji (Herbert, Miłosz) uznanych mistrzów, ale także w literaturze twórców młodszych, nie tylko „postmodernistycznych” generacji. Punktem odniesienia dla relacji literatura — rzeczywistość, omawianej w związku z prozą, poezją i dramatem po roku 1944, a zwłaszcza 1989, będzie trzydziestolecie 1914-1944 i jego literackie problemy z byciem wobec Polski wolnej, walczącej i okupowanej.	
GRUPA ZAJĘĆ_6 Antropologia literatury	KA7_WG1 KA7_WG2 KA7_WK1 KA7_WGK1 KA7_UWKOU2	Metody uczenia: heureka, dyskusja, wykład, prezentacja. Sposoby weryfikacji: egzamin, zaliczenie ustne ocena umiejętności dyskusji podczas zajęć, prezentacji problemów w formie referatów, aktywności oraz frekwencja

Treści programowe	Zasadniczy cel zajęć łączących formę ćwiczeń, wykładu, konsultacji, pracy własnej - sprowadza się do wykształcenia umiejętności interpretacji tekstów literackich w kontekście podstawowych kategorii antropologiczno-kulturowych (zwłaszcza w perspektywie estetycznej, aksjologicznej, etnologicznej). Podstawa zaliczenia ćwiczeń: obecność na zajęciach, aktywny udział w dyskusji (referaty i prezentacje), znajomość zalecanej literatury przedmiotu, umiejętność analizy tekstów literackich z wykorzystaniem kategorii antropologicznych.	
GRUPA ZAJĘĆ_7 Metodologia badań literackich	KA7_WG1 KA7_WG2 KA7_WK1 KA7_WGK1 KA7_WGK2 KA7_UWKOU2	Metody uczenia: heureka, dyskusja, wykład, prezentacja. Sposoby weryfikacji: zaliczenie ustne, egzamin dwuetapowy (pisemny i ustny) zaliczenie ustne, ocena umiejętności dyskusji podczas zajęć
Treści programowe	Zapoznanie z najważniejszymi kierunkami metodologicznymi w badaniach literackich oraz wykształcenie postaw krytycznych wobec nich. Przegląd i charakterystyka wybranych XX-wiecznych stanowisk metodologicznych, ze szczególnym uwzględnieniem metod strukturalnych, psychoanalitycznych i hermeneutycznych. Problematyka szczegółowa: Problemy metodologiczne współczesnego literaturoznawstwa - rekonesans. Psychologiczne narzędzia badania procesu twórczego. Strukturalistyczne narzędzia badania dzieła literackiego. Badanie procesu odbioru: socjologia literatury, hermeneutyka, dekonstrukcja. Metody badań i techniki opisu procesu historycznoliterackiego.	
GRUPA ZAJĘĆ_8 Wybrane zagadnienia z historii języka polskiego	KA7_WGK2 KA7_UWKOU2	Metody uczenia: wykład, prezentacja. Sposoby weryfikacji: egzamin pisemny
Treści programowe	Celem przedmiotu jest poznanie procesu ewolucji systemu leksykalnego języka polskiego (słownictwo rodzime i zapożyczone, pospolite i własne), jego uwarunkowań wewnętrznych i zewnętrznych oraz jego konsekwencji, a także zrozumienie procesów rozwojowych słownictwa języka polskiego; przyczyn i mechanizmów zapożyczeń, relacji między rozwojem leksyki a leksykografią.	
GRUPA ZAJĘĆ_9 Stylistyka historyczna – wybrane zagadnienia	KA7_WG2 KA7_WGK2 KA7_UWKOU2	Metody uczenia: wykład, prezentacja. Sposoby weryfikacji: zaliczenie pisemne dyskusja, aktywność na zajęciach

Treści programowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawy analizy stylistycznej. Stylistyka a nauka o tekście. Metody analizy stylistycznej. 2. Pojęcie stylu artystycznego. 3. Zróżnicowanie pragmatycznej językowe tekstów. 4. Język i styl zabytków średniowiecznych. 5. Koncepcja języka i literatury w okresie renesansu i baroku. 6. Style oświecenia. Kultura języka wieku XVIII. 7. Style romantyczne. 8. Kreatywna funkcja słowa. Podsumowanie rozważań o stylu artystycznym. 	
GRUPA ZAJĘĆ_10 Komunikacja językowa	KA7_WG2 KA7_WGK2 KA7_UWKOU2 KA7_KOR1	Metody uczenia: dyskusja, heureka. Sposoby weryfikacji: kolokwium pisemne ćwiczenia ustne, wieloaspektowa analiza komunikatów; ćwiczenia pisemne i ustne, analiza i interpretacja komunikatu w kontekście, ćwiczenia pisemne i ustne tworzenie komunikatów z uwzględnieniem potrzeb odbiorców; ćwiczenia ustne i pisemne (indywidualne i grupowe)
Treści programowe	Kody i subkody w ujęciu kulturowym. Budowanie portretu komunikacyjnego. Zróżnicowanie komunikacji. Nowe formy komunikacji językowej. Intencje w komunikacji językowej. Strategie konwersacyjne. Reguły zachowań językowych. Zakłócenie w komunikacji.	
GRUPA ZAJĘĆ_11 Warsztaty stylistyczne	KA7_WG2 KA7_WGK2 KA7_UWKOU2 KA7_KKO2	Metody uczenia: dyskusja, heureka, prezentacja. Sposoby weryfikacji: ćwiczenia ustne i pisemne analiza tekstów naukowych układanie tekstów naukowych dla określonej grupy odbiorców (tekst teoretycznonaukowy, tekst popularnonaukowy); ćwiczenia pisemne
Treści programowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. Cechy stylu naukowego. Wyznaczniki dobrego stylu w pracach naukowych. 2. Temat i plan tekstu naukowego. 3. Kompozycja tekstu i jej uwarunkowania gatunkowe. 4. Techniki przywoływania poglądów innych autorów. 5. Stosowanie wyrażań i zwrotów obcojęzycznych w tekście naukowym. 6. Techniki streszczania tekstu. 7. Sporządzanie przypisów i bibliografii. 	
GRUPA ZAJĘĆ_12 Językoznawstwo współczesne	KA7_WG2 KA7_UWKOU2	Metody uczenia: wykład, prezentacja. Sposoby weryfikacji: kolokwium pisemne dyskusja

Treści programowe	Celem zajęć jest nakreślenie panoramy zainteresowań językoznawstwa współczesnego ze szczególnym zwróceniem uwagi na obszary, które w dotychczasowym programie studiów polonistycznych nie były poruszane. Tematyka zajęć obejmuje - poza ogólną charakterystyką współczesnych badań językoznawczych - zagadnienia relacji między pojęciami język, mowa i pismo, naświetlenie sposobów badania języka w kontekście kultury, zainteresowania językoznawstwa statystycznego, stosowanego i typologicznego, a także badania z pogranicza językoznawstwa i innych dziedzin naukowych.	
GRUPA ZAJĘĆ_13 Lingwistyka tekstu	KA7_WG2 KA7_WGK2 KA7_KOR1	Metody uczenia wykład, prezentacja, heureka, dyskusja. Sposoby weryfikacji: egzamin pisemny referat/prezentacja, aktywność podczas zajęć, ćwiczenia warsztatowe (indywidualne i zespołowe)
Treści programowe	Celem zajęć jest zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami językoznawczej teorii tekstu i zasadami analizy tekstologicznej oraz kształcenie praktycznych umiejętności w zakresie rozpoznawania cech gatunkowo-stylistycznych różnego rodzaju tekstów; ich redagowania i przetwarzania Wykład dotyczy gatunkowego zróżnicowania wypowiedzi w ramach stylów funkcjonalnych polszczyzny; funkcji tekstów jako złożonych aktów mowy; struktury tematyczno-rematycznej wypowiedzi; spójności treściowej, gramatycznej i stylistycznej tekstu; problematyki intertekstualności; zasad przekształcania tekstów. Ćwiczenia uczą rozpoznawania wyznaczników gatunku, wskazywania w tekście funkcji elementów kompozycyjnych i metatekstowych; identyfikowania intencji i strategii komunikacyjnych nadawców; kształcą umiejętność analizy wskaźników koherencji treściowej, korygowania błędów w zakresie spójności wypowiedzi; redagowania planu tekstu; streszczeń i abstraktów.	
GRUPA ZAJĘĆ_14 Metodologia badań nad językiem	KA7_WG1 KA7_WK1 KA7_WGK2 KA7_UWKOU2	Metody uczenia: wykład, prezentacja. Sposoby weryfikacji: Egzamin pisemny
Treści programowe	Cel przedmiotu: zapoznanie z metodologią ogólną nauk i diachroniczno-synchronicznymi aspektami metodologii badań językoznawczych (na tle historii dyscyplin), w tym z terminologią i najważniejszymi teoriami. Zakres tematyczny: istota nauki, działy lingwistyki, starożytna myśl językoznawcza, językoznawstwo jako dyscyplina naukowa, lipska szkoła młodogramatyczna, strukturalizm w językoznawstwie, gramatyka generatywno-transformacyjna, kognitywizm, teorie pragmalingwistyczne.	

GRUPA ZAJĘĆ_15 Blok zajęć fakultatywnych	KA7_WG2 KA7_WK1 KA7_WGK1 KA7_WGK2 KA7_UWKOU2 KA7_UWKOU3 KA7_UWKOU4 KA7_KKO3	Metody uczenia: heureka, dyskusja. Sposoby weryfikacji: zaliczenie ustne, aktywność na zajęciach
Treści programowe	Blok zajęć konwersatoryjnych zawiera treści programowe, które corocznie ulegają modyfikacjom, ponieważ odpowiadają bieżącym badaniom naukowym pracowników Instytutu. Zawsze dostępne są tak konwersatoria językoznawcze, jak literaturoznawcze oraz specjalistyczne.	
GRUPA ZAJĘĆ_16 Język obcy	KA7_UWKO1 KA7_UWKU1	Metody uczenia: dyskusja, elementy wykładu, demonstracja, projekty. Sposoby weryfikacji: egzamin (z lektoratu języka obcego), analiza tekstów, zaliczenie na ocenę
Treści programowe	Lektorat prowadzony jest w formie praktycznych ćwiczeń wszystkich sprawności językowych: mówienie, pisanie, czytanie, słuchanie. Wiedza sprawdzana jest w formie testów pisemnych, wypowiedzi pisemnych, ustnych oraz na podstawie prezentacji. Student kończy edukację egzaminem potwierdzającym znajomość języka na poziomie B2+. Obok lektoratu prowadzone są zajęcia rozwijające znajomość języka specjalistycznego dotyczącego humanistyki, zwłaszcza filologii.	
GRUPA ZAJĘĆ_17 Technologia informacyjna	KA7_KOR1 KA7_KOR2 KA7_UWOU1	Metody uczenia: dyskusja, demonstracja, projekt. Sposoby weryfikacji: praca indywidualna prezentacje-wykład-observacja ćwiczenia w grupie oraz indywidualne

Treści programowe	Technologia informacyjna na drugim stopniu ma za zadanie rozwijać świadomość przemian związanych z „rewolucją informatyczną”, określać możliwe postawy humanisty wobec tych przemian. Kształtowane są techniczne umiejętności dotyczące cyfrowych narzędzi humanistyki, perspektyw rozwoju sztucznej inteligencji, miejsca humanisty na rynku pracy technologii informatycznych, bezpieczeństwa poruszania się w sieci.	
GRUPA ZAJĘĆ_18a. Blok zajęć fakultatywnych: edytorstwo cyfrowe	KA7_WK2 KA7_WGK2 KA7_UWKOU2 KA7_KKO2 KA7_KKO3 KA7_KO1	Metody uczenia: heureka, dyskusja, wykład, prezentacja. Sposoby weryfikacji: prezentacje, ocena aktywności w trakcie zajęć, kolokwium, egzamin prezentacje, ocena aktywności w trakcie zajęć, kolokwium, projekt ocena aktywności w trakcie zajęć, praca w grupach
Treści programowe	1. Humanistyka cyfrowa 2. Warsztat redaktora 3. Opracowanie językowe tekstu 4. Edytorstwo leksykograficzne 5. Cyfrowe przygotowanie publikacji do druku 6. Cyfrowe formy publikacji 7. Wolność słowa w sieci 8. Promocja w nowych mediach 9. Współczesne edytorstwo – problemy i wyzwania	
GRUPA ZAJĘĆ_18b. Blok zajęć fakultatywnych: literatura na pograniczach	KA7_UWKOU4 KA7_KKO2 KA7_KKO3 KA7_WG2 KA7_WK1 KA7_WK2 KA7_WGK2 KA7_UWKOU2 KA7_UWOU1 KA7_KO1 KA7_KOR1 KA7_KOR2	Metody uczenia: heureka, dyskusja, wykład, prezentacja. Sposoby weryfikacji: egzaminy, zaliczenia ustne aktywność na zajęciach, zadania praktyczne, egzaminy, zaliczenia ustne aktywność na zajęciach, egzaminy, zaliczenia ustne
Treści programowe	1. Kanon w perspektywie komparatystycznej, 2. Współczesne życie literackie i artystyczne, 3. Literatura i nowe media, 4. Praktykowanie pogranicza, 5. Kreatywne pisanie i odbiór, 6. Literatura na pograniczach, 7. Literatura wśród innych sztuk, 8. Sztuka krytyki literackiej, 9. Literatura i terapia, 10. Edukacja literacka	
GRUPA ZAJĘĆ_18c. Blok zajęć fakultatywnych: publicystyczno-	KA7_WK1 KA7_WK2 KA7_WGK2 KA7_UWKOU2 KA7_UWKOU3 KA7_UWKOU4 KA7_KKO2	Metody uczenia: heureka, dyskusja, wykład, prezentacja. Sposoby weryfikacji: egzaminy, zaliczenia ustne aktywność na zajęciach, zadania praktyczne, egzaminy, zaliczenia ustne aktywność na zajęciach, egzaminy, zaliczenia ustne

	KA7_KK03 KA7_KO1 KA7_KOR1 KA7_KOR2	
Treści programowe	1.Historia prasy i mediów, 2.Kultura żywego słowa, 3.Dziennikarskie źródła informacji, 4.Redagowanie tekstów użytkowych, 5.Warsztaty dziennikarskie, 6.Warsztaty z wystąpień publicznych, 7.Pragmatyka gatunków dziennikarskich, 8.Język w zachowaniach społecznych, 9.Język reportaży, 10.Teorie komunikacji społecznej, 11.Styl i język reklamy 12.Etyka dziennikarska	
GRUPA ZAJĘĆ_18d. Blok zajęć fakultatywnych: literatura na pograniczach	KA7_WG1 KA7_WK1 KA7_WGK1 KA7_WGK2 KA7_UWKOU2 KA7_UWKOU3 KA7_KK02 KA7_KK03 KA7_KO1	Metody uczenia: heureka, dyskusja, wykład, prezentacja. Sposoby weryfikacji: egzamin ustny, systematyczna ocena pracy i aktywności podczas zajęć, ocena poziomu przygotowania prezentacji i referatów, ocena opracowywanych indywidualnie i grupowo projektów, ocena pracy w grupach, ocena prac pisemnych, ocena poziomu opanowania literatury przedmiotu
Treści programowe	Kultura książki, Czytelnictwo, Czytelnictwo grup specjalnych, Produkcja wydawnicza, Księgarstwo. Reklama książki, Książka wobec innych form przekazu, Źródła informacji, Dokumenty elektroniczne i biblioteki cyfrowe, Heurystyka informacyjna, Organizacja usług bibliotecznych, Marketing i zarządzanie biblioteką, Komunikacja społeczna	
GRUPA ZAJĘĆ_19 Seminarium magisterskie	KA7_WG1 KA7_WG2 KA7_WK2 KA7_UWKOU1 KA7_UWKOU2 KA7_UWKOU3 KA7_UWOU1 KA7_UWKO1 KA7_KOR2 KA7_KK01 KA7_KK02	Metody uczenia: dyskusja, projekt. Sposoby weryfikacji: praca dyplomowa aktywność na zajęciach, systematyczność pracy stopień zaangażowania w zbieranie materiałów i pisanie pracy, udział w dyskusjach
Treści programowe	Praca magisterska jako projekt indywidualny pod kierownictwem opiekuna naukowego, realizowany wedle określonych standardów i przyjętego harmonogramu. Od studenta wymaga się umiejętności samodzielnego docierania do źródeł, właściwego doboru materiału, tematyki i zakresu pracy. Seminarium kształci umiejętność dyskusji, komponowania pracy pisemnej, poprawność językową, formalną i merytoryczną. Przygotowuje do ustnych wypowiedzi w czasie egzaminu – obrony pracy dyplomowej.	

GRUPA ZAJĘĆ_20 Ochrona własności intelektualnej	KA7_WK2 KA7_KOR2	Metody uczenia: wykład, prezentacja, heureka, dyskusja. Sposoby weryfikacji: kolokwium, obecność na zajęciach
Treści programowe	Zajęcia zawierają treści dotyczące prawnych aspektów możliwości publikowania w tradycyjnych mediach oraz w Internecie. Wskazują na granice korzystania z treści o ograniczonym dostępie, chronionych prawem autorskim, oraz zarysowują problematykę wolnego dostępu do treści wraz z próbą kodyfikacji, np. w ramach Creative Commons.	

PROGRAM STUDIÓW

Kierunek studiów: **filologia polska,**
studia drugiego stopnia

Obowiązuje od roku akademickiego: **2020/2021**

Część III. Opis procesu prowadzącego do uzyskania efektów uczenia się

C. Matryca efektów uczenia się

PROGRAM STUDIÓW

Kierunek studiów: **filologia polska,**
studia drugiego stopnia

Obowiązuje od roku akademickiego: **2020/2021**

Część III. Opis procesu prowadzącego do uzyskania efektów uczenia się

D. Warunki ukończenia studiów oraz uzyskiwany tytuł zawodowy

Warunkiem ukończenia studiów jest zaliczenie wszystkich modułów tworzących program studiów (uzyskanie co najmniej 120 punktów ECTS), realizacja wszystkich efektów kształcenia założonych przez program kształcenia, pozytywna ocena pracy dyplomowej oraz złożenie egzaminu dyplomowego. Absolwent uzyskuje stopień magistra.